

President Boyd K. Packer

president för de tolv apostlarnas kворum

Prästadömets kraft

Prästadömet har inte den styrka det borde ha och kommer inte heller att ha det förrän prästadömets kraft fast förankras i familjerna.

Jag ska tala till familjefäder och till kyrkans familjer.

För många år sedan inledde vi en samordningsverksamhet under ledning av president Harold B. Lee. Vid den tidpunkten sade president Thomas S. Monson: "I dag står vi inför det största uppstånd av synd, lastbarhet och ondska som någonsin samlats mot oss ... Stridsplanen vi följer i vår kamp för att rädda människosjälur är inte vår egen. Den [har kommit genom] inspiration och uppenbarelse från Herren"¹

Under samordningsåren förändrades kyrkans hela verksamhet utåt. Hela kursplanen omstrukturerades. Organisationernas syftemål och relationer till varandra omdefinierades. Nyckelordet under de här åren av samordning och omstrukturering var *prästadömet*.

President Monson talade också om Gideon, en hjälte i Gamla testamentet. Gideon utsågs till att leda Israels armé som bestod av tusentals män. Men av dem alla valde han bara 300 män.

Gideon hade ett intressant sätt att välja sina rekryter. När männen drack av vattnet i en bäck föll de flesta "ner på knä för att dricka". Dem sållade han bort. Några förde upp vattnet med handen, drack och förblev helt

vaksamma. Dem valde han.²

Vi lever i en tid av "krig, krigsrykten och jordbävningar på olika platser".³ Så som profeterats är "hela jorden ... i uppror",⁴ och "Satan är lös i landet".⁵ Han strävar efter att förgöra allt som är gott och rättfärdigt.⁶ Han är Lucifer som drevs bort från Guds närhet.⁷ Trots allt detta ser vi mycket positivt på framtiden.

Gideons lilla styrka hade framgång eftersom, som det står i uppteckningen, "var och en [stod] på sin plats".⁸

Denna "tidernas fullbordans utdelning"⁹ inleddes med att Fadern och Sonen uppenbarade sig för den unge Joseph Smith.¹⁰ Därefter visade ängeln Moroni Joseph var plåtarna som innehöll Mormons bok hade blivit nedgrävda.¹¹ Joseph fick kraft att översätta dem.¹²

Under översättningsarbetet läste Joseph och Oliver Cowdery om dopet. De bad för att få veta vad de skulle göra.¹³ Då uppenbarade sig en himmelsk budbärare för dem, Johannes Döparen. Han förlänade dem aronska prästadömet, "som innehar nycklarna till änglars betjäning och till omvändelsens evangelium och till dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse".¹⁴

Apostlarna Petrus, Jakob och Johannes, som stod närmast Herren under hans verksamhet, uppenbarade sig därefter och förlänade Joseph och Oliver det högre prästadömet,¹⁵ eller ”det heliga prästadömet enligt Guds Sons orden”.¹⁶ Prästadömet, enligt skrifterna, skulle kallas efter Melkisedek, den store högpräst som Abraham betalade tionde till.¹⁷

Därigenom fick de sin myndighet. Genom prästadömet nycklar hade de tillgång till alla himlens krafter. De befalldes att föra ut evangeliet till alla nationer.¹⁸

Det har aldrig varit lätt att leva efter Jesu Kristi evangelium. Det var inte lätt då han levde, och det var inte lätt under kyrkans första tid. De första heliga underkastades obeskrivligt lidande och motstånd.

Det har gått över 180 år sedan prästadömet återställdes. Vi har nu nästan 14 miljoner medlemmar. Trots det utgör vi bara en bråkdel av de miljarder människor som finns på jorden. Men vi är de vi är och vi vet det vi vet, och vi ska gå ut och predika evangeliet.

Mormons bok klargör att vi aldrig kommer att vara dominerande till antalet. Men vi har prästadömet kraft.¹⁹

Profeten Nephi skrev: ”Och det

hände sig att jag såg Guds Lamm kyrka, och dess medlemmar var få ... Ändå såg jag att även Lammets kyrka, som var Guds heliga, fanns över hela jordens yta. Och deras besittningar på jordens yta var små.”²⁰

President Joseph Fielding Smith sade: ”Även om det kan sägas ... att vi bara är en handfull i jämförelse med ... världen, kan vi ändå jämföras med den surdeg som Frälsaren talade om, som till slut ska genomsyra [eller lyfta upp] hela världen.”²¹

Vi kan påverka och så småningom kommer vi förvisso att påverka hela mänskligheten. Alla kommer att veta vilka vi är och varför vi är det. Det kan verka hopplöst, det är enormt svårt, men det är inte bara möjligt utan garanterat att vi kommer att vinna striden mot Satan.

För några år sedan höll jag ett tal med titeln: ”Vad varje äldste bör veta: En nybörjarbok om principerna för prästadömet styrelse.” Senare, när det skulle publiceras, ändrade jag titeln till: ”Vad varje äldste bör känna till — liksom varje syster.”²²

Jag tog med systrarna eftersom det är nödvändigt att alla förstår vad som förväntas av bröderna. Om vi inte tar hjälp av mödrar, döttrar och systrar —

som utövar inflytande på sina män, fäder, söner och bröder — kan vi inte gå framåt. Prästadömet går miste om stor styrka om systrarna försummas.

Prästadömet är den myndighet och den kraft som Gud har beviljat män på jorden för att handla i hans ställe.²³ När prästadömet myndighet utövas på rätt sätt gör prästadömsbärarna det som han skulle göra om han var där.

Vi har varit mycket bra på att sprida ut prästadömet *myndighet*.

Prästadömet myndighet finns nästan överallt. Vi har kворum med äldster och högpräster över hela världen. Men jag tror att utspridandet av prästadömet *myndighet* har gått före utspridandet av prästadömet *kraft*.

Prästadömet har inte den styrka det borde ha och kommer inte heller att ha det förrän prästadömet *kraft* fast förankras i familjerna på det sätt som den borde.

President Harold B. Lee förkunnade: ”Det framgår tydligt för mig att kyrkan *inte har något annat val* — och aldrig har haft det — än att bistå *familjen* i att genomföra *dess* gudomliga uppdrag, inte bara därför att det är himlens ordning, utan också därför att det är det mest *praktiska* bidraget vi kan ge till våra ungdomar — att hjälpa

till med att förbättra livskvaliteten i de sista dagars heligas hem. Hur viktiga våra många program och organisationsmässiga ansträngningar än är, *får de inte* ersätta hemmet. De ska *stödja* hemmet.”²⁴

President Joseph F Smith uttalade sig på följande sätt om prästadömet i hemmet: ”I hemmet är det alltid fadern som presiderar, och i allt som gäller hemmet och familjen finns ingen högre myndighet. Det räcker med ett enda exempel för att illustrera principen. Ibland händer det att äldster kallas att smörja och välsigna en familjemedlem. Det kan till exempel vara stavspresidenter, apostlar eller till och med medlemmar i kyrkans första presidentskap. Det är under dessa omständigheter inte lämpligt att fadern träder tillbaka och väntar sig att äldsterna ska leda utförandet av denna viktiga förrättning. Fadern är där. Det är hans rättighet och hans plikt att presidera. Han ska välja vem som ska utgjuta oljan och vem som ska uttala bekräftelsen. Presiderande auktoriteter i kyrkan är där, men fadern bör inte för den skull tro att han är berövad sin rätt att leda utförandet av evangelieförrättningen i sitt hem. (Om fadern är frånvarande bör modern begära att den presiderande auktoriteten tar ledningen.) Fadern presiderar vid bordet och under bönen samt ger allmänna instruktioner om det som rör familjen, oavsett vem som är närvarande.”²⁵

Under Vietnamkriget höll vi en serie särskilda möten för medlemmar i kyrkan som kallats till militärtjänst. Efter ett sådant möte i Chicago stod jag bredvid president Harold B. Lee då en ung man, sista dagars helig, sade till president Lee att han fått permission för att besöka sitt hem och att han därefter skulle skickas till Vietnam. Han bad president Lee att

ge honom en välsignelse.

Till min stora förvåning sade president Lee: ”Din far bör ge dig välsignelsen.”

Mycket besviken sade pojken: ”Min far vet inte ens hur man ger en välsignelse.”

President Lee svarade: ”Åk hem, min pojke, och berätta för din far att du ska ge dig ut i kriget och vill ha en fars välsignelse av honom. Om han inte vet hur det går till, så berätta för honom att du ska sitta på en stol. Han kan stå bakom dig och lägga sina händer på ditt huvud och säga vad som faller honom in.”

Den unge soldaten gick bedrövad därifrån.

Omkring två år senare träffade jag honom igen. Jag minns inte var. Han påminde mig om den där upplevelsen och sade: ”Jag gjorde det jag blev ombedd att göra. Jag förklarade för min far att jag skulle sitta på en stol och att han skulle lägga sina händer på mitt huvud. Prästadömet kraft fyllde oss båda. Det gav mig styrka och beskydd under stridens farofyllda månader.”

En annan gång befann jag mig i en avlägsen stad. Efter en konferens ordinerade och avskilde vi ledare. När vi var färdiga frågade stavspresidenten:

”Kan vi ordinera en ung man till äldste som ska gå på mission?” Svaret var naturligtvis ja.

När den unge mannen steg fram vinkade han till tre bröder att följa med och delta i hans ordination.

På den bakersta raden lade jag märke till en man som var en exakt kopia av denne pojke och jag frågade: ”Är det din far?”

Den unge mannen sade: ”Ja.”

Jag sade: ”Din far ska ordinera dig.”

Och han protesterade: ”Men jag har redan bett en annan bröder att ordinera mig.”

Och jag sade: ”Unge man, din far ska ordinera dig, och du kommer att tacka Herren för denna dag.”

Då steg fadern fram.

Täck och lov var han äldste. Hade han inte varit det hade han snart kunnat bli det! I det militära skulle de kalla det för en befordran på slagfältet. Ibland görs sådana saker i kyrkan.

Fadern visste inte hur han skulle ordinera sin son. Jag lade armen om honom och vägledde honom genom förrättningen. När han var klar var den unge mannen äldste. Då hände något underbart. Fullständigt förändrade omfamnade far och son varandra. Det var uppenbart att det aldrig hade hänt förut.

Fadern sade genom sina tårar: ”Jag fick inte ordinera mina andra pojkar.”

Tänk så mycket mer som blev utträttat än om någon annan hade ordinerat honom, till och med en apostel.

Även om prästadömet för närvarande finns över hela världen uppmanar vi varje äldste och högpräst, varje bärare av prästadömet, att stå liksom Gideons lilla men mäktiga armé på 300, *på sin plats*. Vi måste nu uppväcka kraften i den Allmäktiges prästadöme i varje äldste och

högpräst, i varje kворum och grupp, och i fadern i varje hem.

Herren sade att "det som för världen är svagt skall komma fram och bryta ned de starka och mäktiga".²⁶

Profeten Nephi berättade också att "Guds Lamms kraft föll över de heliga i Lammets kyrka och över Herrens förbundsfolk som var spritt över hela jordens yta", och sade att "de var beväpnade med rättfärdighet och med Guds kraft i stor härlighet".²⁷

Vi behöver alla. Den trötte, utslitne eller late, och även de som är nedtyngda av skuldkänslor måste återställas genom omvändelse och förlåtelse. Alltför många av våra prästadömsbröder lever under sina förmåner och Herrens förväntningar.

Vi måste gå framåt, övertygade om den gudomliga kraften i prästadömet. Det är en källa till styrka och uppmuntran att veta vilka vi är och vad vi har och vad vi måste göra i den Allsmäktiges verk.

Herren har sagt: "Jag, Herren, är bunden när ni gör vad jag säger, men när ni inte gör vad jag säger har ni inget löfte."²⁸

Hem där prästadömet inte finns ska övervakas och betjänas av prästadömet kворum. På det sättet saknas inte några välsignelser

i något hem inom kyrkans gränser.

För många år sedan samlades en familj vid en liten dansk kvinnas sängkant. Bland dem fanns hennes medelålders vilsegångne son. Under de senaste åren hade han bott hemma hos henne.

Tårfylld vädjade han: "Mamma, du måste leva. Mamma, du får inte dö." Han sade: "Mamma, du får inte ge dig av. Jag låter dig inte gå."

Den lilla modern såg upp på sin son och med kraftig dansk brytning sade hon: "Men var är din kraft?"

Paulus sade:

"[Vi] är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv.

Genom honom fogas hela byggnaden samman och växer upp till ett heligt tempel i Herren.

I honom blir också [vi] uppbyggda till en Guds boning genom Anden."²⁹

Det råder inget tvivel om att Herrens verk kommer att segra. Men naturligtvis måste vi samla all vår kraft och förena oss.

Prästadömet myndighet är hos oss. Efter allt vi har samordnat och organiserat är det nu vårt ansvar att aktivera prästadömet *kraft* i kyrkan. Prästadömet *myndighet* kommer genom ordination, prästadömet *kraft*

kommer genom trofasthet och lydnad mot förbunden. Den förstärks genom att man utövar och använder prästadömet i rättfärdighet.

Nu fäder, vill jag påminna er om er kallelse heliga natur. Ni får prästadömet kraft direkt från Herren för att beskydda ert hem. Det kommer tillfällen då det enda som står som en sköld mellan er familj och motståndarens angrepp är den kraften. Då får ni vägledning av Herren genom den Helige Andens gåva.

Motståndaren stör inte på ett aktivt sätt våra möten — kanske bara då och då. På det hela taget är vi fria att samlas som vi vill utan många störande element. Men han och de som följer honom går ihärdigt till angrepp mot hemmet och familjen.

Det yttersta syftet med all aktivitet i kyrkan är att en man och en kvinna och deras barn ska vara lyckliga i hemmet, skyddade genom evangeliets lagar och principer, tryggt beseglade i det eviga prästadömet förbund.

Varje lag och princip och kraft, varje trossats, varje förrättning och ordination, varje förbund, varje predikan och varje sakrament, varje råd och tillrättavisning, beseglingarna, kallelserna, avlösningarna, tjänandet — allt detta har som yttersta syfte att

fullkomna den enskilde och familjen, för Herren har sagt: ”Detta är mitt verk och min härlighet — att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan.”³⁰

Jag vittnar om att kyrkan har fått prästadörets kraft för att skydda och vägleda oss. Och eftersom vi har den känner vi ingen oro inför framtiden. Oro är motsatsen till tro. Vi går framåt i visshet om att Herren vakar över oss, särskilt över familjen. Jag vittnar om honom i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, ”Correlation Brings Blessings”, *Relief Society Magazine*, apr. 1967, s. 247.
2. Se Dom 7:4–8.
3. Mormon 8:30; se också L&F 45:26; Joseph Smith — Matteus 1:23, 28.
4. L&F 45:26; se också L&F 88:91.
5. L&F 52:14.
6. Se L&F 10:22–23.
7. Se Upp 12:7–9; L&F 29:36–37; 76:25–26.
8. Dom 7:21.
9. L&F 112:30.
10. Se Joseph Smith — Historien 1:17.
11. Se Joseph Smith — Historien 1:33–34, 59.
12. Se Inledningen till Mormons bok; L&F 135:3.
13. Se Joseph Smith — Historien 1:68–69.
14. L&F 13:1.
15. Se L&F 27:12–13.
16. L&F 107:3.
17. Se L&F 107:2–4, se också Hebr 7:1–4; Alma 13:15.
18. Se L&F 42:58.
19. Se 1 Nephi 14:14.
20. 1 Nephi 14:12.
21. Joseph Fielding Smith, i Conference Report, okt. 1968, s. 123.
22. Se Boyd K. Packer, ”Vad varje äldste bör känna till — liksom varje syster: Grundläggande principer för prästadörets styrelsesätt”, *Nordstjärnan*, nov. 1994, s. 14–24.
23. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith*, s. 138; Joseph Smiths översättning, 1 Mos 14:28–31.
24. Harold B. Lee, ”Preparing Our Youth”, *Ensign*, mar. 1971, s. 3; kursivering tillagd.
25. Se Joseph F. Smith, *Evangeliets lära*, s. 237–238.
26. L&F 1:19.
27. 1 Nephi 14:14.
28. L&F 82:10.
29. Ef 2:20–22.
30. Mose 1:39.